

Pont de l'afrau dels Cortalets

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Al vessant sud de la Serra de la Moixa al costat dret del torrent de l'afrau dels cortalets
Emplaçament	Darrere del Cap sadorm. Pujar a pleta de Cortals (90 min) i seguir esquerre per viarany fins torrent
Alçada:	1799
Coordenades:	
Latitud:	42.28668
Longitud:	1.76005
UTM Est (X):	397772
UTM Nord (Y):	4682351

Classificació

Número de fitxa	08093 - 45
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	Xarxa natura 2000
Observacions protecció:	PEIN. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Accés	Difícil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08092A002000320000YU
Fitxes associades:	
Afrau dels Cortalets	
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dv., 27/12/2019 - 01:00

Descripció

Imponent pont natural que hi ha al vessant sud de la serra de la Moixa molt a prop del torrent de l'afrau dels cortalets i darrere del Cap de Sadorn. Es tracta d'un forat càrstic natural de 20 m. d'alçada i 30 d'ample amb un pilar natural a prop d'una paret calcària que es va independitzar per l'erosió i el pas continu de l'aigua. Correspon amb un pont que per les seves característiques és impressionant i correspon amb un lloc de gran bellesa natural dins el Parc natural del Cadí Moixeró.

Observacions:

Zona de difícil accés i molt poc coneguda per correspondre amb un dels indrets més amagats del parc Natural del Cadí Moixeró. S'hi pot anar des de la pleta dels cortals fins arribar al torrent de la Muga. S'aconsella anar-hi amb algú que coneix la zona.

Història

Des de el punt de vista geològic, la serra del Cadí té una gran importància històrica ja que dóna nom al mantell del Cadí, unitat descoberta en els anys 80 gràcies a les investigacions portades a terme per les companyies petrolieres que treballaven al Pirineu oriental. L'existència de l'encavalcament de Vallfogona (encavalcament basal de totes les unitats), ja es coneixia d'abans però no es considerava gaire important. El resultat de les anàlisis del subsòl amb geofísica i de les dades dels pous van permetre evidenciar l'existència d'aquesta unitat anomenant-se mantell del Cadí, ja que els relleus més importants corresponien a aquesta serra. Altres aspectes històrics fan referència a la necessitat que s'ha tingut des de fa anys de protegir l'àrea de la serra del Cadí. Aquest objectiu ja figurava ja en les previsions de planificació regional que feu, al 1932, la Generalitat de Catalunya de l'època republicana. Es tornà a plantejar, molts anys després, en el Pla provincial de Barcelona del 1963 (que preveia la possible existència de diversos espais naturals a la zona); el 1966 es promulgà la Llei que establia la Reserva Nacional de Caça del Cadí. Finalment, per la Llei 6/1982, del 6 de maig de la Generalitat de Catalunya, fou declarat el Paratge Natural d'interès Nacional del massís de Pedraforca. El Parc Natural del Cadí-Moixeró, amb una superfície de 41.342 hectàrees, és el parc natural més gran de Catalunya i forma part de tres comarques: l'Alt Urgell, el Berguedà i la Cerdanya.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 23.
CORTINA RAMOS. A; GORDI I SERRAT.J (2007). Carta del Paisatge del Berguedà. Pacte per a la protecció. Gestió i millora dels paisatges del Berguedà. GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT. PARC NATURAL DEL CADÍ MOIXERÓ (2013). Patrimoni cultural i natural.

